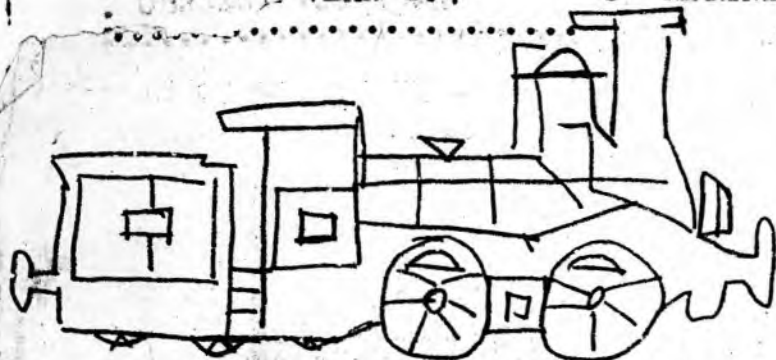

.....O Jezdíme občas, ale dost často a to leckam
O pre kamarády leckde, čes i jako obřnňý vlak.
.....VLAK č.4 O NECENZUROVÁNO ! /Bylo by však třeba/

BRDSKÁ ★ 4 LOKÁLKA

ODJEZD VLAKU: 10 ledna 1974 Zvláštní, zrychleně vydaná Lokálka

REDAKČNÍ HLOUČEK : MARKO člevěk stojící zachmuřeně za řidicí pákou a par-
ní píšťaleu, MUNY směnový fíra, oba po přečtení tohoto čísla psanci a
seržanti obrněného vlaku vůbec.

EXTERNĚ : Limonádový Jee - Šlapací bráská drezínka, dohořelý lampion
typu silvestr, celonoční budík /bez natahování/.

JACK - směhem zavátý odstřelovač Houleva zpěvu : „Lká ukulele tneui!“
Brouček - Psavec typu "Z tajných sejfů".

Vzhledu Lokálky přispěchala na pomoc kamarádka Venuše, vřetenická sečka
vyhrabaná z dopisní hlíny, psychiatrická ústředna zaležená na deptání
zpěvu a skřípehry Jee. Měla s tím moc práce. Nakonec se zbláznila sama,
zvoneček Jeeva budíku /bez natahování/. P.S. - viz dále !

Stojíme na červenou - V dnešním obrněném vlaku ještě malá zprávička.
Osada Hobart camp-Brdy z níž se formují redakteři tohoto plátku sděluje
svým příznivcům že mění název na TRAMPSKOU OBEC PRVNÍ POMOC. Šerif Myny
není v tom případě šerifem, ale PANTÁTOU. Kvalifikovanou PANÍMÁLOU osady
se stává Brouček neboť je skutečně adeptkou Muř. cechu. Sdělujeme, že
lékárenské brašny máme všichni, pásky na rukávy se shánějí /s klíčem/.
V případě nehody volejte číslo 1974. Vaše T.O. První pomoc-Brdy

.....přechazuje výhybku.....
Naše první setkání s kamarádem Houleu v tomto čísle nekončí. Robin nap-
sal pro Lokálku Houtrilogii, bylo by záheďna, aby Houla sáhl po svém
proslulém stroji a napsal nám Robtrilogii. Brali lysme i Robseriál o
deseti pokračování.

INZERTNÍ ČÁST

Vyměníme budík se zvonečkem
za bytelné hodiny s kukačkou.

Zn. Myny - te mi povídej...

Vyměním tchýni za zachevalou basu. Zn. Buď větší blbec než já ...

Kde prodá dřeverubecovou sekuru
na Silvestr 74 ?

Zn. Na Venušine váneční pečivo.

P.S. Te vám budeme povídat ...

DYNAMITOVÁ KULE

oo

Způsob použití: Proti konkurenčním plát-

kům /nůž uvedeným/ a to totálně. Zn. Nač šetřit ?

LOKÁLKA jedoucím přes Zdice zanechala po sobě trochu smutného DÝMU

KOTTO :

Už z reálného ranče neznám CESTY pravé

odváží mě zamřížovaná LOKÁLKA v barvě kapusty kadeřavé.

Mývala, Tasi a Riki rozvázali pracovní pouto se svými zaměstnavateli, řešeno krátce pedali výpověď a rozhodli se dláždit a asfaltovat CESTY.

DOTYČNÝM REDAKCÍM: Pokud byste chtěli před námi trhat koleje k zamezení další jízdy, vstupte do n.p. Železniční stavby a montáže Praha. Budete to mít rovnou i zaplácáno.

n.p. Škoda Plzeň prosíme o zesílení opancéřování našeho OBRNĚNÉHO VLAKU o deset centů šetrně navíc.

zn. Na kolejích stojí mrtvý vlak ...

D Ý M /né časopis, jenom básně/

Ten kamarád

který tě provází na každém vandru
je vánkem

kterým se přenesesh do míst

na který můžeš přijít jen na velkém
vandru

je vůní

podle které každý pozná, co jsi

v tom lese dělal ...

LIMONÁDOVÍ JOE

NAČASOVANÍ VANDRY

V šíleném tempu

začne bláznit ušák

načasovaný doby

barevný střepy sná

rozarskne se v sněhový vlečky

dva dni po Velkou Hořou

odkápne jak slza

po zachmuřený skrání rečnických ebů

do mechu, prachu, bláta, sněhu

ne a pak jak chameleon,

když musí

zelené změnit se v úplně jinou.

MARKO

===== OZVĚNA Z ROZKOPANÝCH KOLEJNIC

Dnešní Bráská Lokálka je i OBRNĚNÝM VLAKEM, snad to vy-
padá jako dobrý fór a někteří se budou opravdu moc smát
až se začnou do obsahu a ta esatní pochopí, že je to
ryze z bezpečnostních důvodů. Pár vagonů jsme napáche-
vali střelným prachem a Houla, Riki, Tapina, Mývala budou
u nich určitě kouřit a takev' Limonádový Joe kteří ne-
kouří nas bude vypouštět jiskry mezi zuby, takže je tu

reálná nebezpečí. Dnešní rubrika je taky trochu jiná, protože před ní
se vyšají kamarádi, kteří nám budou srdečně rozkopávat koleje, tuhély
zahypávat, železniční mosty vykazovat, vagony odpejovat a jiné nástrahy
střížit. A když jsme již u toho smíchu, tak kysme se taky rádi zasmáli,
těcha když by nám něce poslali i Ostravští kamarádi z Opery a šalší,
těcha slovensko, které zarytě mlčí. Dnešní Obrněný vlak opáchal Marko
a Muni, květinové čary přijímáme na elvy lých adresách.

..... ZADNÍ TREBAŇ

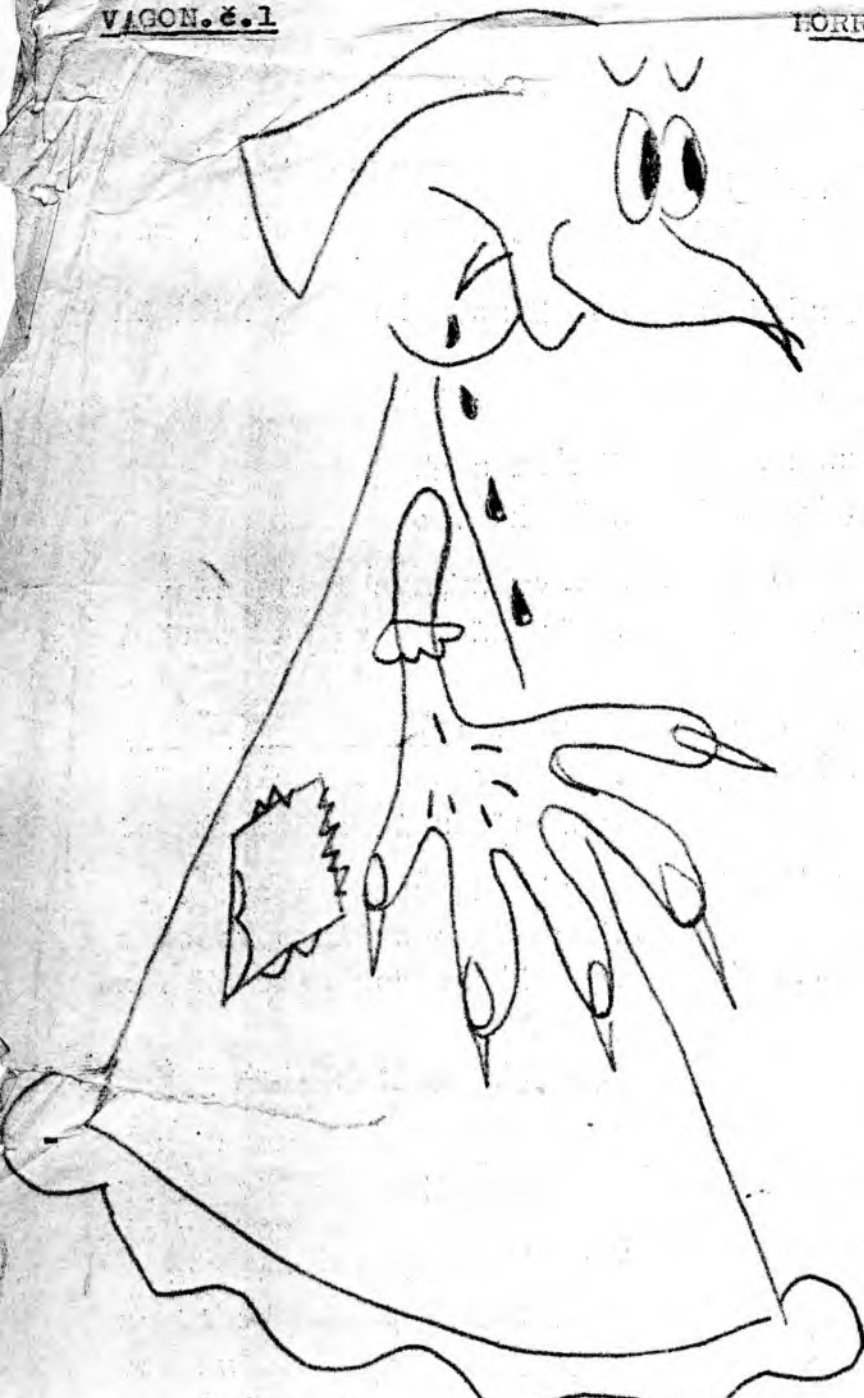
C

Vižina

2.20

1 e d e n

..... ZADNÍ TREBAŇ

UPÍRŮV SKŘEK

oooooooooooooooooooo

TAPINO a MÝVALO - jistě budete
naší ochotou rezervovat vám do
"pětky" jeden docela prázdný
vagon

REPORTÁŽ PSANÁ PRO OPRÁTKU

aneb nepohádka o Bučíku a zvoneč-
ku.

CENSUROVÁNO

Reportáž napsal dle slibu Marke.

Až přijdeš z vandru domů ,
a budeš mít před sebou zahálku
seď si a napiš nám něco ,
až si přečteš Lokálku....

Inzerát: NEJSME DOMA.zn.Marke
a Muny.

/dle přiložené přílohy/

••••• L.P. 1974
• MARKO a MUNY
• Vydávali Lokálku.

Zlatník Matěj Kuba Hřivnička ve smyslu brutálních rozvratů vandráckých
nevemanželských na Bráech děkuje ,že k němu máte takové ohledy ,že nez-
chuďne potřeť. Zlata je dost,pekračujte děti,pekračujte .../snubní pro-
stýny stále na skladě/

V sentimentu Jeřabiny Kolčat z jižních čech byl starý Bráský trapper a
psavec ,nesitel mezinárodního poháru Svazu trampských spisovatelů za obětavou
práci označen za strašidlo. Náš upír by tě chtěl za kamaráda ,chce ale
předem znát tvou krevní skupinu ,lecjakou břečku nepije..
Náš kamarád Marke se vyšel k lazebníkevi a křeččíkevi a pak do hračkářství
pro kolebářku ,protože byl shledán kamarádkou Venuší na ...ne ,podstatně
méně ,než je doopravdy i když již dávno odrostl dětským střevíčkům a kra-
ťasům. Marke nechá děkovat a prý ,že když se dá ostříhat ,bude vypadat
na osm pěťých let. Jak milé je být mlád

Pláně

Jdeš

do bílé nekonečné pláně

nikde

jediná lidská stopa

jen vítr hvízdá svou píseň.

Sníh

přikrývá stopy tvých kanádek

a mlha se za tebou plíží jak vlk

bílá tma - bílá smrt

jsi tak sám

a do týla sedá děs

prázdná láhev, vyhaslá dýmka,

zbytečná cesta-

Nač se vracet - nikde nečeká

nevidíš světlo majáku

stopy zapadají sněhem

a vítr si hvízdá requiem

v prokletých pláních ...

DAWY

Bloučení

Hory spí.

I syn tulák usnul

v jejich klíně.

Vzrušeně dýchá vzduch

z jejich plic.

Jen mluvká vítr

v korunách líně

ševlí tiše

s jegličím borevic.

Tulák ve snu bloudí

Po cestě za obzor

pomalu kráčí

a doufá

že konce nemá.

Se starým campem

očima se loučí

a v jeho pohledu

je dálka bezejmenná.

Každý sen jednou skončí

Ráno ho slunce

teplým paprskem vzbudí

a rosa mu omýje

pobledlou tvář.

Jen jeho srdce dál

po světě bloudí

a do starých očí

se vrátila zář.

KOLČAVA

Dorost aneb přirozený výběr

Jak se tak vobčas courám po ulicích velkoměst, vobčas mě napadne myšlenka - kde bude za chvíli jezdit ven? Mládeže kolem 15 let ubejvá /v lese/ starší kamarádi blbnou /ženej se/ a odpadaj a ce dál? Snad nikde z vás /kromě Jevgy a Briggi/ nemá před pčima tak náhernej trampskej dorost jako já v okamžiku svého nápadu.

Přez silnici přelít tak devítilej kluk a áruhej. Ne a to je počátek mý teorie. To se takhle táhnete ulicí za největšího provezu, až spatříte svůj objekt. Je třechu vorvanej, trechu špinavej, hledá na silnici vajgly, vočumuje u hosped a v kapse má zaručeně kuřlu a pár šutrů pro sebeobranu. Připlížíte se k němu /pokud možno nenápadně, nejlépe po břiše/: a když vás bude chtít zrovna něčím bacit, chytíte ho za krk, strčíte pod dlouhej kabát a pryč. Odnesete jej někam do svého kraje, doprostřed svejch lesů, na důkaz dobrý vůle mu věnujete jednu deku, sekýrku, sirky něco jídla ne a zmizíte. Následuje několik možností. Provedl li se únos řekněme v ledu, naděje nám možná zmrzne. Taky můžeme najít kus vypálenýho lesa, nebo hořika požirajícího traviny. Ti nejotrlejší vytrvají a až je odvedeme k mamince, budou jí každý týden utíkat do lesa. Jenže - má to jednu vadu. Znal jsem jednoho staršího frampa který jezdil tejden ce tejden a neuměl žít sám, bez lidí. Neuživil by se. Tak nevím.

HOULA - BRDY

PÁR KECŮ PŘED TUNELEM - Z kalendáře nám odpadá trojka a když se tak koukáme na tu čtyřku, nevíme, jak to bude s Lokálkou vypadat. Určitě však vycházej bude a s ní spousta Obrněných vlaků, z kolejí se prozatím hnout nechceme. Tímto zároveň posílám všem P.T. laskavým čtenářům své Ahej, protože dočasne opuštím svoji kabinku za manometry a táhly a předávám do dalšího čísla parní píšťalu Munymu, který se u vás objeví se svou Lokálkou koncem ledna ...

VAGON.Č.3 V LOKÁLCE SE KOUŘENÍ PŘÍSNĚ NAKAZUJE!

Milý a vyrovnaný výraz se usadil na tváři naší drahé kamarádky Čvachty. To jistě proto, že k ní spěchá její osobní cuček .../bohužel se nám nepodařilo vymámit jeho jméno/, brdský skřítek, aby si nechal nalézt do kloboučku rum, určeného pro tuplovahý greg Pedra a Robína, který se předtím záhadně ztratil...

KULTURNÍ ŽIVOT NAŠÍ PARTY

„Musíme změnit styl života, to sou samý vandry a žádná kultura!“ prohlásil Houla na našem posledním vandru. „Jé, puďem do hospedy!“ radoval se Pedro. „Ty netoriku!“ zařval na něj Houla, kultura jsou koncerty, divadlo, kine a né hospoda! Netrpělivě jsme očekávali co z něj vyleze. Houla se podrbal ve svém mohutném pelich vousu a dal rozkazy na čtvrtek. Pedro sežene lístky do Malestranský besedy a půjdeme za kulturou a to vám povídám, né žádný vandrahady, pořádně se na te voblíct! Teh esudnej čtvrtek slezli jsme se u Pedra, já, Houla a Čvachta řádně ustrojeni do společnosti. Houla si nás spokojeně prohlídl, oprášil nám zbytky slámy z oděvu, zamnul rukama, sebral těžkou nabitou básněmi a knížkami aavrazili jsme. Seděli jsme u stolu a Houla nás poučil, že jsme sice na potlachu, ale nebudem řvát umí, budem pouze tleskat jako okolní pačouři. Drželi jsme se jeho poučení, ale po vystoupení Hoboes se neudržel ani Houla, vylez si na židli a začal řvát své Umí, umí, umí, Ungala a výtečně. Vohlas na tímto projevem byl velkej. Po prvním umí praskla Mikimu Rivelevi struna na kytarě a přizabila místníhoobčana, který se snažil prodat poslední výtisky Večerní Prahy.

Když ale Houla pln nadšení začal mávat taškou nad hlavou a řvát své Ungala, to se všeobecně stolků a židlí káceli všichni diváci i s účinkujícíma. Za velkého chaosu odnášení ohluchlejších a řvání vrátného Malestranský besesy: „Potlakhy se na měsíc zakazujou!“ skončilo naše první, ale ne poslední poznání s kulturou. Houla totiž u tramvaje /kde jsme se loučili/ dostal nápad jít příští týden do Lucerny. Někdo ale slyšel asi naši domluvu, neboť už druhý den bylo v novinách: „Vesničan ze Zdic dobývá kulturní Prahy, po zničení Malestranský besedy se chystá do Lucerny!“ Když se to chudák Lucerna dozvěděla, strachy vyhořela. Po téhle zkušenosti nás přešla touha žít kulturně, aby taky ne, když při každé návštěvě vznikla pořádná škoda. A pak jak jsme zjistili později, Houla netoužil poznat kulturu jak nám tvrdil, ale chočil si hlavněúčíst, neboť doma po přerušení dodávky elektrického proudu svítili loučí. Tím se taky vysvětlilo, proč sebou tahal tašku knih a básní.

ROBIN

Z DOPISÚ

Vážení topiči, strojuvůdci a ajznboňáci vůbec!

Posílám vám bednu svých příspěvků.

Otevřete ji někde v polích, v kliču a o samotě, to kvůli překvapení.

P.S. Ten dynamit se dnes tak těžko shání...

Podpis nečitelný

Ahoj nádražáci!

Mám malý dotaz. Na co Lokálka jezdí?

Je to nafták, anebo elekrika?

/pozn.red/ Tvou otázku dáme zodpovědět redakci DÝMU.

Prosíme P.T. laskavé čtenáře, když se jim nebudou líbit překlepy, aby si je opravavili. Proč bysme na vás nemysleli ...

redakce

SMRK

.....

„Pojeď v sobotu na jihlavku! Už je to tam pěkně vykácený, dekence i Sark skáceli. Vozem te z Wilsenky na Tempel, sečasí je výborný, akerát na takevou štreku!“ lákali mě kamarádi, ale já jen něco neurčitěho zamumlal a mávl rukou, kluci zakreutíli hlavama, ale už mě nepřemlouvali a já jel jinak. Bylo mi, jako bych měl jít na pohřeb kamaráda. Sark, to byl pro nás pojem. Měl spoustu jiných názvů, ale pro nás to byl vždycky prostě Sark! Stál tam u řeky, na obrevské louce, jako stežár, jako maják, s olámanými větvemi, ošlehaný deštěm větry, opraný deštěm a zjizvený rukama zlých lidí. Stál tam od nepaměti. Poprvé jsem byl na řece jako malý kluk, jak jako „mladý turista“ a od té doby nesčíslněkrát jako tramp.

Heckrát jsem pod ním spal, taky za té krásné bouřky, všichni byli tentokrát remakli na kůži, jen já ne, ale ne přetě že jsem měl přes sebe gumák, ale Sark byl prostě kámoš a chránil mne. Pod tím Sarkem mě kamarádi v roce 1964 přijímali do esady, pod ním jsme připravovali velký vandr do Tater, pod ním jsme jednou lágrováli, když se kluci za té velké veče ušlechli a utopili kanu a my úspěšně zachráněnou expedici a tu hromadu tří sek slavnostně vylovili. Pod ním se jednou kefr prebušil zimou a ceural koleč řeky a vylovil z ní úplně nový kamačky, a který se nikde nepřihlácel a já tentokrát prvně a naposled nadešel na svůj příst.

Pod Sarkem jsme prožili snad nejhezčí chvíle našeho trampování, protože Sark byl kámoš a vždycky nám připravil nějaký nový a nezapomenutelný zážitek a my se tam pokaždý moc těšili.

Dekence jsem jeden čas uvažoval, jestli se v něm neschovává trampskéj pánbůh Pajda, ale asi ne, protože ten by určitě nedevalil, aby přišel nějaký mamlas s pileu a Sark skácel.

A tak jsem tam už pár let nebyl. A nepojedu tam už asi nikdy, ani když bude přehrada napuštěná. Protože ho chci vidět tak, jak tam kdysi stával. Zjizvený, ale nepekeřený a hrůz, starej, debroj pará Sark.

DAWY

..... vagon č.4 vřetevní vůz

ÚDRŽBA Rozkila se nám při jízdě pár vagon, takže si laskavě chytějíci okna čepište. V prvním vagonu v Upírově skřeku celý text zní: Jistě budete Tapino a Mývale maškeny naší echotouatd.

Ve stejném vagonu při zpráve o upírově kamarádství musíme nezavěcencům připomenout, že nositel mezního poháru Svazu trampských spřevatelů za obětavou práci je kamarád Heula.

Kecy před tunelem v následujícím vagonu má na svěcení Marke

Děkujeme příčerně za pochopení!

BRDSKÁ LOKÁKA - třeseucí rukou dávají dehradašy Marke aně Muly za ozbrejení assistance Lisaneševýhe Jea, Jacka a Broučka. Sleuší trampů pro vnitřní potřebu, nejračeji ke čtení. Náklad 2. výtisků. Vyšlo. 8. ledna 74. A docela závěrem tzv. existenční poesie.

My máme plátek svůj lokální,
páré nám ho pohání,
Od Brna přes Víněř ku Praze
do příštího čísla schováme se před čtenáři v úvaze!

t h e e n d